

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 28 września 2023 r.
(OR. en)

13532/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0337 (NLE)

ACP 87
WTO 143
COAFR 323
RELEX 1100

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 28 września 2023 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2023) 559 final

Dotyczy: Wniosek - DECYZJA RADY w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy o partnerstwie gospodarczym między Republiką Kenii, będącą członkiem Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej, z jednej strony, a Unią Europejską, z drugiej strony

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 559 final.

Załącznik: COM(2023) 559 final

Bruksela, dnia 28.9.2023 r.
COM(2023) 559 final

2023/0337 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy o partnerstwie
gospodarczym między Republiką Kenii, będącą członkiem Wspólnoty
Wschodnioafrykańskiej, z jednej strony, a Unią Europejską, z drugiej strony**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Załączony wniosek dotyczący decyzji Rady stanowi instrument prawny do podpisania Umowy o partnerstwie gospodarczym (zwanej dalej „umową o partnerstwie gospodarczym” lub „UPG”) między Republiką Kenii, będącą członkiem Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej (EAC), z jednej strony, a Unią Europejską (UE) (zwanej dalej „umową o partnerstwie gospodarczym UE–Kenia” lub „Umową”).

Wynegocjowane teksty umowy o partnerstwie gospodarczym zostały podane do publicznej wiadomości pod następującym adresem: https://policy.trade.ec.europa.eu/eu-trade-relationships-country-and-region/countries-and-regions/east-african-community-eac/eu-kenya-agreement/text-agreement_pl.

Umowa ma na celu dwustronne wykonanie postanowień umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a państwami partnerskimi EAC (Burundi, Kenia, Rwanda, Tanzanią i Ugandą), zwanej „umową o partnerstwie gospodarczym UE–EAC”, której negocjowanie zakończono 16 października 2014 r. We wrześniu 2016 r. UE, Kenia i Rwanda podpisały umowę o partnerstwie gospodarczym UE–EAC, a Kenia ratyfikowała ją w tym samym miesiącu. Regionalna umowa o partnerstwie gospodarczym UE–EAC nigdy nie była jednak tymczasowo stosowana, ponieważ nie wszyscy członkowie EAC ją podpisali i ratyfikowali (co było przewidzianym w umowie o partnerstwie gospodarczym UE–EAC wymogiem wejścia w życie tej umowy).

W lutym 2021 r. na zwyczajnym szczycie szefów państw EAC postanowiono umożliwić poszczególnym państwom EAC przystąpienie do dwustronnego wykonania umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC zgodnie z zasadą „zmiennej geometrii”. 4 maja 2021 r. Kenia powiadomiła o tym Komisję Europejską i zwróciła się o podjęcie dalszych działań w tym kierunku.

17 lutego 2022 r. wiceprzewodniczący wykonawczy Valdis Dombrovskis, w imieniu UE, i ambasador Raychelld Omamo, w imieniu Kenii, podpisali przy okazji szczytu UE–Unia Afrykańska wspólne oświadczenie o zgodzie na posunięcie naprzód negocjacji w sprawie umowy o partnerstwie gospodarczym UE–Kenia, która pozostanie otwarta dla innych państw partnerskich EAC.

Negocjacje zmierzające do wprowadzenia niezbędnych dostosowań w celu dwustronnego wykonania między Kenią a UE postanowień umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC zakończono 24 maja 2023 r. na szczeblu merytorycznym, a 19 czerwca 2023 r., podczas wizyty wiceprzewodniczącego Valdisa Dombrovskisa w Kenii, na szczeblu politycznym. W trakcie negocjacji Strony uzgodniły pewne dostosowania pierwotnej umowy, które umożliwiają jej dwustronne wykonanie, w tym w dziedzinie reguł pochodzenia i pomocy rozwojowej. Ponadto do Umowy dodano nowy załącznik dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju.

To odpowiedni czas na zawarcie tej Umowy.

Po pierwsze, Kenia jest rozwijającą się gospodarką i kluczowym regionalnym podmiotem gospodarczym. Kenia jest dziewiątą co do wielkości gospodarką kontynentu afrykańskiego i głównym węzłem gospodarczym Afryki Wschodniej. W latach 2015–2019 osiągnęła szeroko zakrojony wzrost gospodarczy, wynoszący średnio 4,8 % rocznie, znacznie ograniczając ubóstwo – z 36,5 % w 2005 r. do 27,2 % w 2019 r. Po pandemii COVID-19

gospodarka Kenii weszła w okres silnego ożywienia, z prognozą wzrostu PKB na poziomie 5,5 % w 2022 r. i ponownie spadającym wskaźnikiem ubóstwa po wcześniejszym wzroście w czasie pandemii. Według Banku Światowego średniookresowa perspektywa wzrostu gospodarczego w Kenii pozostaje bardzo dobra. Przewiduje się, że realny PKB wzrośnie do 5,0 % w 2023 r. i do średnio 5,2 % w latach 2024–2025. Ta krótkookresowa prognoza wzrostu gospodarczego przewyższa szacowaną stopę wzrostu potencjalnego PKB Kenii wynoszącą 4,9 % oraz średnią sprzed pandemii (2010–2019), wynoszącą 5,0 %. Oczekuje się, że realny dochód na mieszkańca wzrośnie z 2,8 % w 2022 r. do 3,1 %.

Po drugie, stosunki gospodarcze między UE a Kenią są dobrze ugruntowane. UE jest drugim co do wielkości partnerem handlowym Kenii. W 2022 r. całkowita wartość wymiany handlowej między UE a Kenią wyniosła 3,3 mld EUR, co stanowi wzrost o 27 % w porównaniu z 2018 r. Import do UE z Kenii wynosi 1,2 mld EUR i obejmuje głównie warzywa, owoce i kwiaty, przy czym Kenia zamierza w coraz większym stopniu eksportować bardziej złożone towary i zwiększać wartość dodaną wywożonych towarów. Wywóz z UE do Kenii wynosi 2,02 mld EUR i obejmuje głównie produkty mineralne, produkty chemiczne i maszyny. Stanowią one ważny wkład w dążenie Kenii do pogłębienia tych sektorów przemysłu. UE jest pierwszym odbiorcą wywozu Kenii – w 2022 r. 16 % całkowitego eksportu z tego kraju trafiło do UE, 12 % do Ugandy, a 8 % do Stanów Zjednoczonych. UE zajmuje trzecie miejsce w całkowitym przywozie Kenii (10 %).

Umowa handlowa z Kenią – obejmująca handel towarami, współpracę rozwojową i zrównoważony rozwój – pozwoli zachować, a nawet zwiększyć udział UE w tym dynamicznie rozwijającym się rynku, a także wzmocni pozycję Kenii w regionie¹. Współpraca UE z Kenią zachęci ten kraj do promowania liberalizacji handlu w regionie EAC (ponieważ Umowa pozostanie otwarta na przystąpienie innych państw partnerskich EAC).

Po trzecie, z bardziej geopolitycznego punktu widzenia Kenia odgrywa coraz większą rolę w regionie i na arenie międzynarodowej, zwłaszcza w propagowaniu pokoju i bezpieczeństwa w krajach sąsiadujących oraz wspieraniu globalnego programu na rzecz zrównoważonego rozwoju. UE uznała Kenię za kluczową dla zwiększenia zaangażowania w sprawy regionalne, zwłaszcza w Etiopii i Sudanie². W Kenii znajduje się jedyna siedziba ONZ na kontynencie afrykańskim (Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska/UNEP i Program Narodów Zjednoczonych ds. Osiedli Ludzkich/UN-Habitat). W latach 2021–2022 kraj ten zajmował też tymczasowe miejsce w Radzie Bezpieczeństwa ONZ. Poza tym Kenia odgrywa pionierską rolę w działaniach na rzecz zrównoważonego rozwoju na kontynencie afrykańskim i jest wiarygodnym sojusznikiem w walce ze zmianą klimatu. Współprzewodniczy też koalicji ministrów handlu na rzecz inicjatyw klimatycznych zainicjowanej w 2023 r. wraz z UE i innymi partnerami międzynarodowymi.

Biorąc pod uwagę obecną międzynarodową sytuację polityczną, terminowe zakończenie tych negocjacji z kluczowym partnerem, jakim jest Kenia, jest również wyraźnym sygnałem świadczącym o wspólnym zaangażowaniu na rzecz systemu handlowego opartego na zasadach i na rzecz zrównoważonego rozwoju.

¹ W latach 2015–2019 wzrost gospodarczy Kenii wyniósł średnio 5,7 %, co czyni ją jedną z najszybciej rozwijających się gospodarek w Afryce Subsaharyjskiej. Wyniki gospodarki poprawiły się dzięki stabilnemu otoczeniu makroekonomicznemu, pozytywnemu zaufaniu inwestorów i odpornemu sektorowi usług. (źródło: Bank Światowy).

² W maju 2021 r. w konkluzjach Rady w sprawie Rogu Afryki uznano Kenię za kluczowego partnera w realizacji strategii opartej na wspólnych wartościach i interesach, propagowaniu pokoju i bezpieczeństwa, wspieraniu dobrobytu i stabilności demokratycznej w regionie oraz multilateralizmie.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Powyższe cele są spójne z Traktatem o Unii Europejskiej (TUE), który stanowi, że UE powinna zachęcać wszystkie kraje do „integracji w ramach gospodarki światowej, między innymi drogą stopniowego znoszenia ograniczeń w handlu międzynarodowym”³.

Zawarcie tej umowy jest w pełni zgodne z ambicją UE dotyczącą wspierania jej stosunków handlowych z partnerami afrykańskimi, jak określono w strategii UE na rzecz Afryki (2020)⁴, przeglądzie polityki handlowej (2021)⁵ i komunikacie w sprawie przeglądu zrównoważonej polityki handlowej (2022)⁶.

Niniejszy wniosek służy w szczególności wykonaniu Umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP), z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony⁷ („umowa o partnerstwie AKP–UE”), w której wezwano do zawierania zgodnych z postanowieniami WTO umów o partnerstwie gospodarczym.

Konkretnie celem Umowy jest dwustronne wykonanie postanowień umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC zgodnie z zasadą „zmiennej geometrii”. Umowa pozostanie otwarta na przystąpienie innych państw partnerskich EAC.

Umowa o partnerstwie gospodarczym między UE a Kenią została również włączona wprost do strategicznego dialogu między UE a Kenią, rozpoczętego w czerwcu 2021 r., jako jego kluczowy rezultat, i jest niezwykle istotnym elementem unijnej strategii zaangażowania w Afryce.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Cele te są spójne z innymi politykami UE, w szczególności z jej polityką rozwojową i polityką ochrony środowiska.

Umowa o partnerstwie gospodarczym z Kenią jest umową handlową ukierunkowaną na rozwój. Zapewnia ona Kenii asymetryczny dostęp do rynku, co umożliwia jej ochronę wrażliwych sektorów przed liberalizacją; oferuje szereg gwarancji i klauzulę ochrony nowych gałęzi przemysłu oraz eliminuje stosowanie subsydiów wywozowych w handlu między stronami. Postanowienia te przyczyniają się do osiągnięcia celu dotyczącego spójności polityki na rzecz rozwoju i są zgodne z art. 208 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Ponadto Umowa zawiera ambitny załącznik dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju, obejmujący kwestie środowiskowe, społeczne, pracownicze, prawa człowieka i równość płci. Cele Umowy są zatem zgodne z unijną polityką środowiskową, klimatyczną i społeczną oraz z zobowiązaniami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym.

³ Art. 21 ust. 2 lit. e) TUE.

⁴ WSPÓLNY KOMUNIKAT DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY „W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką”, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020JC0004>

⁵ KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa [EUR-Lex - 52021DC0066 - PL - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52021DC0066)

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52022DC0409&qid=1656586727707>

⁷ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3, umowa zmieniona umową podpisaną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27) i umową podpisaną w Wagadugu w dniu 22 czerwca 2010 r. (Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3).

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Zgodnie z opinią Trybunału Sprawiedliwości nr 2/15 z dnia 16 maja 2017 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Singapurem wszystkie obszary objęte umową o partnerstwie gospodarczym UE–Kenia wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji UE, a w szczególności w zakres art. 207 TFUE.

W efekcie Umowa ma zostać podpisana przez Unię na podstawie decyzji Rady w oparciu o art. 218 ust. 5 TFUE.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Umowa o partnerstwie gospodarczym UE–Kenia w wersji przedstawionej Radzie nie obejmuje żadnych kwestii, które wykraczałyby poza zakres wyłącznych kompetencji UE.

• Proporcjonalność

Umowy handlowe są właściwym sposobem regulowania dostępu do rynku i powiązanych obszarów kompleksowych stosunków gospodarczych z państwem trzecim spoza UE. Nie istnieje żadna alternatywa, która czyniłaby takie zobowiązania i wysiłki na rzecz liberalizacji prawnie wiążącymi.

Niniejsza inicjatywa służy bezpośrednio realizacji celu Unii w zakresie działań zewnętrznych i przyczynia się do realizacji priorytetu politycznego „Silniejsza pozycja UE na arenie międzynarodowej”. Jest ona zgodna z kierunkami globalnej strategii UE, które zakładają, że aby zrealizować priorytety działań zewnętrznych UE, należy współdziałać z innymi i przebudować w sposób odpowiedzialny partnerstwa zewnętrzne. Przyczynia się ona do realizacji celów UE w zakresie handlu i rozwoju.

• Wybór instrumentu

Niniejszy wniosek jest zgodny z art. 218 ust. 5 TFUE, który przewiduje przyjmowanie przez Radę decyzji w sprawie podpisania umów międzynarodowych. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym wniosku.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Umowa o partnerstwie gospodarczym UE–Kenia ma na celu dwustronne wykonanie postanowień zawartej już regionalnej umowy o wolnym handlu (umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC). Jest ona dostosowana do zaktualizowanych wytycznych negocjacyjnych⁸. Z tych powodów wymogi lepszego stanowienia prawa nie mają zastosowania.

W przyszłości można by przewidzieć ocenę *ex post* Umowy.

⁸ DECYZJA RADY (UE) 2020/13 z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie zmiany wytycznych negocjacyjnych dotyczących negocjacji w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym z państwami i regionami Afryki, Karaibów i Pacyfiku w zakresie, w jakim są one objęte kompetencjami Unii, Dz.U. L 6 z 10.1.2020, s. 101. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32020D0013>

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

W marcu 2023 r., w ramach dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, przedstawiono zainteresowanym stronom załącznik do Umowy dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju (który stanowi główną nowość w stosunku do umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC).

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Na tym etapie ocena skutków nie jest wymagana. Ponieważ celem Umowy jest dwustronne wykonanie postanowień zawartej już regionalnej umowy o wolnym handlu (umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC), przeprowadzenie dodatkowych ocen skutków nie jest wymagane na podstawie Zestawu instrumentów służących lepszemu stanowiению prawa.

Wcześniej, w 2002 r., rozpoczęto ocenę wpływu na zrównoważony rozwój w odniesieniu do wszystkich umów o partnerstwie gospodarczym. Wynik tej oceny obejmował zarówno negocjacje w sprawie ramowej umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC, zawartej w 2007 r. (FEPA), jak i w sprawie kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC dotyczącej handlu towarami, zawartej w październiku 2014 r.

Po zawarciu umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC, które nastąpiło w październiku 2014 r., w 2018 r. przeprowadzono analizę ekonomiczną wynegocjowanych wyników, aby ocenić skutki gospodarcze umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC dla jej stron.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Umowa nie jest przedmiotem procedur REFIT, nie wiąże się z żadnymi kosztami dla unijnych MŚP ani nie prowadzi do powstania kwestii związanych z otoczeniem cyfrowym.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma wpływu na ochronę praw podstawowych w Unii.

4. WPLYW NA BUDŻET

Kenia korzysta już z rozporządzenia w sprawie dostępu do rynku, które zapewnia jej bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do rynku UE, taki jak w ramach umowy o partnerstwie gospodarczym. Rozporządzenie to miało na celu przyznanie dostępu do rynku UE tym państwom AKP, które podjęły starania na rzecz zawarcia, podpisania i ratyfikowania umowy o partnerstwie gospodarczym, która ostatecznie nie mogła być tymczasowo stosowana z powodów niezwiązanych z ich gotowością na takie stosowanie. Tak było w przypadku Kenii w związku z umową o partnerstwie gospodarczym UE–EAC z 2014 r., która nie mogła być tymczasowo stosowana ze względu na to, że nie wszyscy członkowie EAC podpisali i ratyfikowali tę umowę.

W związku z tym Umowa nie będzie miała wpływu na budżet, ponieważ w jej ramach Kenia będzie nadal korzystała z dostępu do rynku UE na takich samych warunkach.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Umowa zawiera postanowienia instytucjonalne ustanawiające organy na szczeblu ministerialnym i urzędników wyższego szczebla oraz organy merytoryczne, których zadaniem jest nadzorowanie i wspieranie jej wykonania, funkcjonowania i oddziaływania, kierowanie jej wykonaniem, funkcjonowaniem i oddziaływaniem oraz podejmowanie niezbędnych działań.

Na szczeblu ministerialnym powołana zostanie Rada UPG, która będzie uprawniona do podejmowania decyzji i przyjmowania zaleceń. Będzie ona wspomagana przez Komitet Urzędników Wysokiego Szczebla w nadzorowaniu wykonania i stosowania umowy o partnerstwie gospodarczym oraz w ocenie jej skutków dla stron.

Na poziomie merytorycznym Komitet Urzędników Wysokiego Szczebla może powoływać wszelkie specjalne komitety, sesje robocze, grupy zadaniowe lub organy zajmujące się sprawami wynikłymi w związku z Umową. Zgodnie z postanowieniami Umowy w chwili wejścia w życie ustanowiony zostanie również Komitet Specjalny ds. Celnych i Ułatwień w Handlu, który będzie monitorować wykonanie postanowień dotyczących współpracy celnej i ułatwień w handlu oraz reguł pochodzenia, a także administrowanie nimi. Ponadto ustanowiony zostanie kompleksowy dialog w sprawie polityki rolnej i polityki rozwoju obszarów wiejskich, którego zadaniem będzie monitorowanie postępów w wykonywaniu rozdziału dotyczącego rolnictwa oraz zapewnienie forum wymiany i współpracy w zakresie odpowiednich wewnętrznych polityk rolnych stron. Jeśli chodzi o kwestie handlu i zrównoważonego rozwoju, z chwilą wejścia w życie Umowy zostanie ustanowiony Komitet Specjalny ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju, którego zadaniem będzie ułatwianie, monitorowanie i przegląd wykonania odpowiedniego załącznika.

Umowa zapewni przedstawicielom społeczeństwa obywatelskiego (sektorowi prywatnemu, stowarzyszeniom przedsiębiorców, związkom zawodowym, organizacjom pozarządowym) rolę w jej wykonywaniu, w tym w zakresie postanowień dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju. Zostaną ustanowione wewnętrzne grupy doradcze, stanowiące zrównoważony zbiór przedstawicieli niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji pozarządowych, organizacji przedsiębiorców i pracodawców, a także związków zawodowych, zajmujących się kwestiami gospodarczymi, dotyczącymi zrównoważonego rozwoju, społecznymi, dotyczącymi praw człowieka, ochrony środowiska i innymi. Będą one regularnie się spotykać i doradzać odpowiedniej stronie w sprawie wykonania Umowy. Ponadto utworzony zostanie Komitet Konsultacyjny – *wspólny* organ doradczy społeczeństwa obywatelskiego, w którym będą uczestniczyły wewnętrzne grupy doradcze; będzie on wspierał Komitet Urzędników Wysokiego Szczebla w celu propagowania dialogu i współpracy między przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego, sektora prywatnego oraz partnerami społecznymi i gospodarczymi w kwestiach wynikłych w związku z Umową.

Ponadto roczne sprawozdanie Komisji z wdrażania i egzekwowania umów handlowych będzie obejmowało umowę o partnerstwie gospodarczym UE–Kenia od momentu jej wejścia w życie.

• **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych postanowień wniosku**

Umowa o partnerstwie gospodarczym UE–Kenia ma *de facto* na celu wykonanie postanowień poprzedniej umowy wynegocjowanej z członkami EAC w 2014 r. Wprowadzono w niej niezbędne dostosowania, aby umożliwić wykonanie regionalnej umowy o partnerstwie gospodarczym przez pojedynczego członka EAC, przy czym Umowa jest otwarta dla każdego innego kraju EAC, który chciałby przystąpić do niej w przyszłości. Zaktualizowano ją również w celu dostosowania jej do obecnych wyzwań, takich jak promowanie zrównoważonego rozwoju, poprzez włączenie do niej ambitnego załącznika dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju oraz aktualizację rozdziału dotyczącego współpracy gospodarczej i rozwoju.

Umowa o partnerstwie gospodarczym UE–Kenia zawiera postanowienia dotyczące handlu towarami, ułatwień celnych i handlowych, barier technicznych w handlu, środków sanitarnych i fitosanitarnych, rolnictwa i rybołówstwa, współpracy rozwojowej oraz unikania i rozstrzygania sporów, a także załącznik dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju. Umowa zawiera również dwa wspólne oświadczenia dotyczące stosowania, odpowiednio, postanowień dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju oraz reguł pochodzenia.

Przewidziano w niej w szczególności:

- asymetryczne zniesienie ceł: podczas gdy UE zapewnia swobodny dostęp do swojego rynku poprzez zniesienie ceł i kontyngentów (z wyjątkiem tych na broń), Kenia będzie otwierać swój rynek stopniowo, korzystając z okresów przejściowych i z wyłączenia produktów wrażliwych z liberalizacji;
- tymczasowe stosowanie reguł pochodzenia na podstawie rozporządzenia o dostępie do rynku (mającego już obecnie zastosowanie do Kenii) do wymiany handlowej obu stron do czasu wynegocjowania nowego protokołu w sprawie reguł pochodzenia po wejściu w życie umowy o partnerstwie gospodarczym UE–Kenia i w ciągu pięciu lat od jej wykonania. Nowy protokół w sprawie reguł pochodzenia będzie opierał się na regułach pochodzenia określonych w umowie o partnerstwie gospodarczym UE–EAC, zgodnie z tym, co przewidziano we wspólnym oświadczeniu w sprawie reguł pochodzenia;
- postanowienia uwzględniające potrzeby rozwojowe Kenii, takie jak specjalne zabezpieczenia w rolnictwie, środki bezpieczeństwa żywnościowego i ochrona nowo powstających gałęzi przemysłu;
- postanowienia dotyczące ceł, mające na celu ułatwienie wymiany handlowej, propagowanie lepszych przepisów i procedur celnych, zapewnienie wsparcia kenijskiej administracji celnej oraz zacieśnienie współpracy między instytucjami celnymi;
- postanowienia dotyczące środków sanitarnych i fitosanitarnych mające na celu propagowanie harmonizacji norm wewnątrzregionalnych i zwiększenie zdolności technicznych Kenii;
- rozdział dotyczący współpracy gospodarczej i rozwojowej zawierający postanowienia mające na celu zwiększenie konkurencyjności gospodarki kenijskiej poprzez budowanie zdolności w zakresie dostaw i wspieranie Kenii w sprawnym wykonywaniu umowy o partnerstwie gospodarczym. Pierwotny rozdział umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC został w dużej mierze zachowany,

z niezbędnymi aktualizacjami. Dodano załącznik dotyczący konkretnie Kenii i UE, który określa zmiany w stosunku do tekstu porozumienia regionalnego;

- specjalny załącznik dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju, obejmujący kwestie dotyczące pracy i równości płci oraz kwestie środowiskowe i klimatyczne wraz z wiążącymi i możliwymi do wyegzekwowania zobowiązaniami (za pośrednictwem specjalnego mechanizmu rozstrzygania sporów). W Umowie nie uwzględniono możliwości tymczasowego zawieszenia obowiązków wynikających z załącznika dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju (tj. nałożenia „sankcji”). We wspólnym oświadczeniu w sprawie handlu i zrównoważonego rozwoju UE i Kenia wyraźnie zobowiązały się jednak do kontynuowania negocjacji w tym zakresie w kontekście „klauzuli rendez-vous”.

Umowa będzie poddawana przeglądowi co pięć lat od dnia wejścia w życie. Tekst umowy o partnerstwie gospodarczym zawiera zobowiązanie do prowadzenia negocjacji w nowych obszarach, które mają zostać włączone do umowy o partnerstwie gospodarczym („klauzula rendez-vous”), w tym do negocjowania postanowień dotyczących handlu usługami oraz przepisów dotyczących handlu regulujących kwestie zrównoważonego rozwoju, polityki konkurencji, inwestycji i rozwoju sektora prywatnego, praw własności intelektualnej oraz przejrzystości zamówień publicznych. Przewiduje się dodanie wyników negocjacji w tych dziedzinach w ciągu pięciu lat od wejścia w życie Umowy.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy o partnerstwie gospodarczym między Republiką Kenii, będącą członkiem Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej, z jednej strony, a Unią Europejską, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 czerwca 2002 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (UPG) z grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku.
- (2) Negocjacje między Unią Europejską (UE) a państwami partnerskimi Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej („EAC”) (Republiką Burundi, Republiką Kenii, Republiką Rwandy, Zjednoczoną Republiką Tanzanii i Republiką Ugandy) w sprawie umowy o partnerstwie gospodarczym (UPG) zakończono w dniu 14 października 2014 r., a w dniu 16 października 2014 r. parafowano umowę o partnerstwie gospodarczym UE–EAC.
- (3) We wrześniu 2016 r. Kenia ratyfikowała i podpisała umowę o partnerstwie gospodarczym UE–EAC. Aby regionalna umowa o partnerstwie gospodarczym weszła w życie, wszyscy członkowie EAC muszą ją podpisać i ratyfikować. Do tej pory brakuje podpisów i ratyfikacji trzech członków EAC, co uniemożliwia wejście w życie umowy regionalnej.
- (4) W dniu 19 grudnia 2019 r. Rada zaktualizowała wytyczne negocjacyjne Komisji z 2002 r., włączając do umów o partnerstwie gospodarczym rozdział dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju.
- (5) W dniu 27 lutego 2021 r. na szczycie EAC wydano zgodę na to, by poszczególne państwa EAC przystąpiły do dwustronnego wykonania umowy o partnerstwie gospodarczym UE–EAC zgodnie z zasadą „zmiennej geometrii”. W dniu 4 maja 2021 r. Kenia powiadomiła o tym Komisję i zwróciła się o podjęcie dalszych działań w tym kierunku.
- (6) W dniu 17 lutego 2022 r. wiceprzewodniczący wykonawczy Valdis Dombrovskis, w imieniu UE, i ambasador Raychell Omamo, w imieniu Kenii, podpisali przy okazji szczytu UE–Unia Afrykańska wspólne oświadczenie o zgodzie na posunięcie naprzód negocjacji w sprawie umowy o partnerstwie gospodarczym UE–Kenia (zwanej dalej „Umową”), która pozostanie otwarta dla innych państw partnerskich EAC.
- (7) W dniu 24 maja 2023 r. pomyślnie zakończono negocjacje w sprawie Umowy między Unią Europejską a Kenią.

(8) Należy zatem podpisać Umowę w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja jest upoważniona do podpisania, w imieniu Unii, Umowy o partnerstwie gospodarczym między Republiką Kenii, będącą członkiem Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej, z jednej strony, a Unią Europejską, z drugiej strony, z zastrzeżeniem zawarcia tej Umowy w późniejszym terminie.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Sekretariat Generalny Rady ustanawia instrument przekazujący pełne uprawnienia do podpisania Umowy w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia, osobie wskazanej lub osobom wskazanym przez negocjatora tej Umowy.

Artykuł 3

Umowy nie można interpretować jako przyznającej prawa lub nakładającej obowiązki, na które można bezpośrednio powoływać się w sądach lub trybunałach Unii lub państw członkowskich.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*